

stadig mener, at der er grundlag for at bringe spørgsmålet op. Hvis det ikke var afklaret før, blev det i hvert fald afklaret på samrådet, og derfor har jeg sådan set ikke flere bemærkninger end det, jeg har svaret her.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes egentlig, jeg vil kvittere for, at ministeren efter min mening var meget imødekommende i sit svar.

Det er jo rigtigt, at vi alle sammen deler bekymringen over den menneskehandel, der foregår, og ønsker at tilrettelægge de initiativer, vi tager, sådan at de bliver så effektive som muligt og hjælper ofrene bedst muligt. Derfor synes jeg også, det måske ville være relevant at bede ministeren om at genoverveje, om der ikke er noget rigtigt i de høringssvar, som er afgivet af de mennesker, som arbejder med kvinderne i Røden, Stop Kvindehandel og andre organisationer. Jeg anfægter ikke, at ministeren har de bedste intentioner, men de siger, at den måde, lovforslaget er formuleret på, giver anledning til bekymring, fordi de mener, at mange af kvinderne ikke vil være i den situation, at de kan tage imod et tilbud med overskriften »Forberedt hjemsendelse«, fordi hjemsendelse er noget af det, de frygter allermost.

Spørgsmålet er: Giver det ikke ministeren anledning til at overveje, om vi ikke skal drøfte de formuleringer, der er anvendt i lovforslaget, endnu en gang, når så mange siger så entydigt, at de vækker bekymring?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg synes, vi skal give lovforslaget en chance.

Kl. 18.40

I det beslutningsforslag, som en af hr. Morten Østergaards partifæller var medforslagsstiller til, fremførte man faktisk, at et af problemerne er, at mange kvinder forlader Danmark uden overhovedet at få den nødvendige hjælp, og derfor handler det vel netop om, at inden de kvinder smutter, skal de overbevises om, at vi netop kan bruge tiden på at få dem hjem på betryggende vis og på en god og ordentlig måde, så de ikke vender hjem over hals og hoved og måske ikke rigtig ved, hvad det er, de vender tilbage til.

Jeg tror, forslaget anviser den bedste måde at lave en betryggende og god planlægning på,

dels ved at hjælpe kvinderne med psykolog-hjælp og sundhedsbehandling, og hvad de nu måtte have behov for, i de 100 dage, de er her, dels ved netop at sikre, at hjemsendelsen ikke sker pludseligt, men at kvinden har været med i planlægningen og også mentalt er indstillet på og kan se, at nu kan hun komme hjem på en betryggende måde.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at ministeren har fremsat et lovforslag, som på bedste måde udmønter det, som ministeren tror er det mest effektive; det ville være overraskende andet.

Men det, der ligesom er sagens kerne, er, at der er en lille smule uenighed med ministeren blandt dem, der arbejder med de kvinder, og derfor prøver jeg med mit spørgsmål egentlig at følge op på den imødekommende, jeg fornemede i ministerens svar. Vi har stort set alle sammen finansieret handlingsplanen gennem satspuljeforliget. Vi har sagt 3 måneder, nu er det så 100 dage, vi diskuterer, så hvis vi skal komme helt i mål, ville det så ikke være rimeligt og fornuftigt, at ministeren sagde: Jamen lad os sætte os sammen og se, om vi ikke kan blive enige om at formulere os på en måde, så alle bliver tilfredse, og et samlet Folketing kan udmønte handlingsplanen? Ville det ikke være den bedste måde at gøre det på, hvis man ønsker et bredt samarbejde, og hvis man deler de intentioner, som hele Folketinget har om at bekæmpe kvindehandel og hjælpe ofrene på den mest effektive måde?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg mener, det er et meget vigtigt element – og det fornemmer jeg også at der er enighed om – at når den periode, de kvinder er her, jo på et tidspunkt får en ende, er det også det mest forsvarelige at udnytte den periode. Ud over de sociale og sundhedsmæssige foranstaltninger er det mest forsvarelige at bruge perioden til at tilrettelægge en hjemsendelse, og det mener jeg sker bedst i samarbejde med kvinden. Det er derfor, vi har lagt i lovforslaget, at det skal sikres, at perioden bliver brugt til det, så man ikke lige pludselig står efter 100 dage, og kvinden faktisk skal rejse ud, og der måske slet ikke er taget hånd om det.